

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพิจารณารับอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๙/๖๔๘๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า นางสาวมิ่งขวัญ แซ่แต้ ผู้ร้อง อ้างว่าถูกเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง สายบางใหญ่-ราษฎร์บูรณะ ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ได้อุทธรณ์เงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนดราคาที่ต่ำเกินไป ไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยมีข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

๑. เดิมคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้ประชุมพิจารณากำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๒๑ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ กรณีค่าเสียหายจากการประกอบธุรกิจของผู้ร้อง ในการประชุมครั้งที่ ๙-๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ลำดับที่ ๖๒ นางสาวมิ่งขวัญฯ เป็นผู้เช่าสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืนลักษณะตึกแถว ๒ ชั้น ๑ คูหา (อ.๔๕) เลขที่ ๗๑๑ จากนางเหมือน พินธารทอง โดยมีสัญญาเช่าฉบับลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๗ มีกำหนดเวลาเช่า ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ในส่วนเงินค่าทดแทนค่าขนย้ายและค่าติดต่อเรื่องเวนคืนกับทางราชการ ผู้เช่าได้ตกลงทำสัญญารับเงินค่าทดแทนกับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) แล้ว ตามสัญญาที่ บข.๒๐-๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ทั้งนี้ สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวถูกเวนคืนทั้งหลัง และคิดเงินค่าทดแทนทั้งหลัง ในส่วนของเงินค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๒๑ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ กรณีเสียหายจากการประกอบธุรกิจ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสาวมิ่งขวัญฯ ประกอบกิจการค้าขายอาหารอยู่ในสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน ไม่มีหลักฐานการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้และใบเสร็จรับเงิน จึงคิดเงินค่าทดแทนเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ กรณีไม่มีหลักฐานการเสียภาษี ถือว่ามีเงินได้สุทธิ ๑๕๐,๐๐๐ บาท หรือเฉลี่ยเดือนละ ๑๒,๕๐๐ บาท ตามหลักเกณฑ์อยู่ในประเภทกิจการที่คิดค่าขาดรายได้หรือขาดประโยชน์ให้จำนวน ๖ เดือน คิดเป็นค่าขาดรายได้หรือขาดประโยชน์จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นมีมติกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจ รายนางสาวมิ่งขวัญฯ จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท

๒. นางสาวมิ่งขวัญฯ มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และกระทรวงคมนาคมรับหนังสือฉบับดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔

๓. ต่อมาคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑๐-๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ สรุปความได้ว่า เงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจ ที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ได้พิจารณากำหนดเงินค่าทดแทนให้แก่นางสาวมิ่งขวัญฯ ในการประชุมครั้งที่ ๙-๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ตามข้อเท็จจริงว่านางสาวมิ่งขวัญฯ ประกอบกิจการร้านขายอาหารอยู่ในสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน ตามหลักเกณฑ์กรณีไม่มีหลักฐานการเสียภาษีและอยู่ในประเภทกิจการที่คิดค่าขาดรายได้หรือขาดประโยชน์ให้ ๖ เดือน คิดเป็นเงินค่าทดแทนจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท ตามประกาศราคาครั้งที่ ๑๐-๗/๒๕๕๓ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลำดับที่ ๖๒ จากการตรวจสอบพบว่า ข้อเท็จจริงที่ฝ่ายเลขานุการนำเสนอคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น เพื่อกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายทางธุรกิจให้นางสาวมิ่งขวัญฯ ไม่ถูกต้อง เนื่องจากกิจการร้านขายอาหารเป็นของนางเหมือน พิณธารทอง เจ้าของสิ่งปลูกสร้างซึ่งทำอยู่แต่เดิมแต่ภายหลังได้เลิกกิจการและให้นางสาวมิ่งขวัญฯ เช่าเพื่อยู่อาศัย สำหรับนางสาวมิ่งขวัญฯ ประกอบกิจการขายอาหารอยู่ที่อื่นไม่ใช่ในสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดเงินค่าทดแทนถูกต้องตามข้อเท็จจริง คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้ร่วมกันพิจารณาและมีมติยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจ รายนางสาวมิ่งขวัญฯ ตามประกาศราคาครั้งที่ ๑๐-๗/๒๕๕๓ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลำดับที่ ๖๒

๔. รฟม. มีหนังสือที่ รฟม ๐๐๙.๑/๕๖๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจของผู้ถูกระงับ สรุปความได้ว่า เมื่อมีการกำหนดเงินค่าทดแทนแล้วจะมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิมาตกลงทำสัญญา แต่ในรายของนางสาวมิ่งขวัญฯ คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นเคยมีมติกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจเป็นเงินจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท ต่อมาคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ในท้องที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ในการประชุมครั้งที่ ๑๐-๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้พิจารณาทบทวนการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจรายนางสาวมิ่งขวัญฯ มีมติยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจ จึงไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้นางสาวมิ่งขวัญฯ มาตกลงทำสัญญารับเงินค่าทดแทน

๕. รฟม. มีหนังสือที่ รฟม ๐๐๙.๑/๗๖๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๕.๑ ได้มีการยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจรายนางสาวมิ่งขวัญฯ ที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ในท้องที่เขตบางซื่อ ได้กำหนดไว้ตามประกาศราคาครั้งที่ ๑๐-๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากร้านอาหารเป็นกิจการที่เจ้าของสิ่งปลูกสร้างทำอยู่แต่เดิม นางสาวมิ่งขวัญฯ ประกอบกิจการที่อื่นไม่ใช่ในสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน รายละเอียดปรากฏตามรายงานการประชุมคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ในท้องที่เขตบางซื่อ ครั้งที่ ๑๐-๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และบัญชีกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนและจำนวนเงินค่าทดแทน ครั้งที่ ๑๐-๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๕.๒ ในการกำหนดเงินค่าทดแทนตามประกาศราคาครั้งที่ ๑๐-๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ ยังไม่ได้มีหนังสือแจ้งรายนี้ ต่อมาเมื่อได้มีการยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจ จึงไม่ได้มีหนังสือแจ้งให้แก่รายนี้ทราบแต่อย่างใด

๖. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทน คณะที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้พิจารณาโดยตรวจสอบข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐาน

และขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ตามที่ผู้อุทธรณ์และ รพม. จัดส่งให้ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ความเห็นที่ ๑ เห็นว่า คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้ประชุมพิจารณา กำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจให้แก่ผู้อุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๙-๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยมีมติกำหนดค่าเสียหายจากการประกอบธุรกิจ ให้จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท และได้มีการประกาศบัญชีกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ ที่จะต้องเวนคืนและจำนวนเงินค่าทดแทน แต่ไม่มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์มารับเงินค่าทดแทน และต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทนความเสียหาย จากการประกอบธุรกิจต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยกระทรวงคมนาคมได้รับหนังสือ ฉบับดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ แต่ต่อมา รพม. ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า กิจการร้านขายอาหารเป็นของเจ้าของสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งทำอยู่แต่เดิม แต่ภายหลังได้เลิกกิจการและ ให้ผู้อุทธรณ์เช่าเพื่ออยู่อาศัย จึงเสนอคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นพิจารณา ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐-๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น พิจารณาแล้ว มีมติยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจของ ผู้อุทธรณ์ในลำดับที่ ๖๒ ของประกาศราคาครั้งที่ ๑๐-๗/๒๕๕๓ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ และได้มีประกาศยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจของผู้อุทธรณ์ ในการประกาศราคาครั้งที่ ๑๑-๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แต่ไม่ได้มีหนังสือแจ้ง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่อย่างใด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวน เงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสาม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรี ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้มีการพิจารณาและประกาศราคา ค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว หากผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับ เงินค่าทดแทนไม่พอใจในเงินค่าทดแทนดังกล่าว ย่อมมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีฯ ได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ การมีหนังสือแจ้งให้มารับเงินค่าทดแทน เป็นเพียงการกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ซึ่งต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือ ส่วนการที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้มีการประชุมแล้วมีมติยกเลิกการกำหนด เงินค่าทดแทนดังกล่าวในภายหลัง และได้มีการประกาศยกเลิกการประกาศราคาครั้งแรก แต่ไม่ได้แจ้ง ให้ผู้อุทธรณ์ทราบการยกเลิกเงินค่าทดแทนดังกล่าว เป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ ไม่เป็นการ ตัดสิทธิในการอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีฯ แต่อย่างใด ส่วนความเห็นในการตอบข้อหารือของสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นความเห็นซึ่งมีข้อเท็จจริงแตกต่างกับกรณีของผู้อุทธรณ์รายนี้ เพื่อความเป็นธรรมในเรื่องนี้ จึงเห็นควรรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาต่อไป

ความเห็นที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ว่าคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ได้มีการพิจารณาเงินค่าทดแทนความเสียหายดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ให้ครบถ้วน จึงยังไม่เกิดสิทธิในการอุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีฯ และแม้ว่าข้อเท็จจริงจะแตกต่างจากกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยตอบ ข้อหารือไว้ แต่กรณีนี้น่าจะเทียบเคียงได้ว่า เมื่อไม่ได้มีการทำสัญญาตกลงซื้อขายและไม่ได้ส่งวนสิทธิ อุทธรณ์ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ

ถือว่าเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเห็นควรไม่รับอุทธรณ์ ส่วนการโต้แย้งสิทธิว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ หรือไม่ และเมื่อถูกเวนคืนแล้วต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ ทำให้ผู้อุทธรณ์เกิดความเสียหายอย่างไร เป็นกรณีที่เจ้าของและเจ้าหน้าที่เวนคืนต้องร่วมกันตรวจสอบและดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย โดยต้องหาข้อยุติในเรื่องสิทธิการได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ก่อน ส่วนจำนวนเงินค่าทดแทนความเสียหายในเรื่องดังกล่าว หาก รฟม. ดำเนินการครบถ้วนตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนไม่พอใจในผลการพิจารณาของคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นก็สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทน คณะที่ ๔ พิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่าเนื่องจากมีความเห็นแตกต่างกันแบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย ในประเด็นปัญหาข้อกฎหมายตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ เกี่ยวกับสิทธิในการยื่นอุทธรณ์ เพื่อให้ได้ข้อยุติในปัญหาข้อกฎหมาย และเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการต่อไป จึงเห็นควรหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก่อนพิจารณาเสนอความเห็น เพื่อรัฐมนตรีฯ วินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

กระทรวงคมนาคมจึงหารือว่า กรณีดังกล่าวผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ หรือไม่ และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนจะรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงคมนาคม โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนการรถไฟฯ ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังนี้

๑. เดิมเมื่อพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ และอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘ มีผลใช้บังคับ คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนดเงินค่าทดแทนให้แก่นางสาวมิ่งขวัญฯ โดยเป็นเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๒๑ วรรคท้าย^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ กรณีค่าเสียเวลา ค่าติดต่อเรื่องเวนคืนกับทางราชการ และค่าใช้จ่ายในการจัดหาที่อยู่ใหม่ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท และค่าขนย้ายทรัพย์สิน จำนวน ๑ เทียบ ๆ ละ ๓,๕๐๐ บาท เป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๓,๕๐๐ บาท ตามประกาศคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น เรื่อง การกำหนดราคาเบื้องต้นและจำนวนเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน โครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง บางใหญ่-ราษฎร์บูรณะ ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ในท้องที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

^๑ มาตรา ๒๑ เงินค่าทดแทนที่จะให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ นั้น ถ้ามิได้บัญญัติไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับใดโดยเฉพาะแล้ว ให้กำหนดโดยคำนึงถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่อาศัยหรือประกอบการค้าขาย หรือการงานอันชอบด้วยกฎหมายอยู่ในอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเวนคืนนั้น และบุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหายเนื่องจากการที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ให้กำหนดเงินค่าทดแทนให้สำหรับความเสียหายนั้นด้วย

ครั้งที่ ๖-๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และนางสาวมิ่งขวัญฯ ได้ทำสัญญารับเงินค่าทดแทนดังกล่าวกับการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ และได้รับหนังสือแจ้งให้ปรับเงินค่าทดแทนเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยมีได้มีการอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือแจ้งให้ปรับเงินค่าทดแทน

๒. ต่อมาได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ และอำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี และเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๒ และมีผู้ถูกเวนคืนมาเรียกร้องค่าเสียหายจากการขาดรายได้เป็นจำนวนมาก คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เงินค่าทดแทนจึงมอบหมายให้คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๑ วรรคท้าย^๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ให้แก่ผู้ถูกเวนคืนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งนี้นี้คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้ประกาศกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจให้แก่นางสาวมิ่งขวัญฯ เป็นเงินจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท ตามประกาศคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนและจำนวนเงินค่าทดแทน โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง บางใหญ่-ราษฎร์บูรณะ ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ในท้องที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๑๐-๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

๓. นางสาวมิ่งขวัญฯ ได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งกำหนดเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์และเงินค่าทดแทนอย่างอื่น ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ ยื่นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และกระทรวงคมนาคมรับหนังสือฉบับดังกล่าวในวันเดียวกัน

๔. คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้ประกาศยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายรายนางสาวมิ่งขวัญฯ ตามประกาศคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น เรื่อง การกำหนดราคาเบื้องต้นและจำนวนเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง บางใหญ่-ราษฎร์บูรณะ ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ในท้องที่เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ครั้งที่ ๑๑-๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เนื่องจากตรวจสอบพบว่า นางสาวมิ่งขวัญฯ มิได้ประกอบกิจการค้าขายอยู่ในสิ่งปลูกสร้างที่ถูกเวนคืน โดยแนวทางปฏิบัติในการแจ้งให้ผู้ถูกเวนคืนมารับเงินค่าทดแทนนั้น หน่วยงานจะมีหนังสือแจ้งเฉพาะผู้ที่ได้รับเงินค่าทดแทน ดังนั้นเมื่อมีการประกาศยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนรายนางสาวมิ่งขวัญฯ แล้ว จึงมิได้มีหนังสือแจ้งนางสาวมิ่งขวัญฯ แต่อย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการใช้สิทธิอุทธรณ์จำนวนเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๒๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ ไว้อย่างชัดเจน โดยการอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นการอุทธรณ์ราคาเบื้องต้น

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๓มาตรา ๒๕ ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่พอใจในราคาของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ทวิ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสาม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับนั้น ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ให้มารับเงินค่าทดแทนดังกล่าว

ของอสังหาริมทรัพย์หรือจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙^๔ กำหนด ซึ่งเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวได้กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะต้องจ่ายให้แก่บุคคลตามมาตรา ๑๘^๕ แล้ว

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓)

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาอสังหาริมทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๙ เมื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ใช้บังคับแล้วให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน ให้เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันถ้าเป็นการเวนคืนเพื่อสร้างหรือขยายทางหลวง ทางรถไฟ ทางพิเศษ คลองชลประทาน หรือกิจการที่คล้ายคลึงกันต้องสำรวจให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

เมื่อได้ดำเนินการสำรวจที่จะต้องเวนคืนเสร็จเป็นบางส่วนหรือแล้วเสร็จทั้งหมด ให้เจ้าหน้าที่เสนอรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งแล้วเสร็จ ประกอบด้วยผู้แทนของเจ้าหน้าที่หนึ่งคน ผู้แทนกรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนของหน่วยงานอื่นของรัฐหนึ่งคน และผู้แทนของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทำหน้าที่กำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน และจำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่บุคคลตามมาตรา ๑๘

ในกรณีที่พระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ผ่านเขตท้องที่ใด ให้มีผู้แทนของสภาท้องถิ่นนั้นแห่งละหนึ่งคนเข้าร่วมเป็นกรรมการตามวรรคสองด้วย

ในการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์และจำนวนเงินค่าทดแทน ให้คณะกรรมการกำหนดโดยอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ และดำเนินการให้แล้วเสร็จและประกาศราคาที่กำหนดไว้ ณ สถานที่ตามมาตรา ๗ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ได้ คณะกรรมการจะขอให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวขยายเวลาออกไปอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๑๘ เงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดให้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งที่ดินที่ต้องเวนคืน

(๒) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนไม่ได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้น ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่

(๓) ผู้เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นในที่ดินที่ต้องเวนคืน แต่การเช่านั้นต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ซึ่งได้ทำไว้ก่อนวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ หรือได้ทำขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ และการเช่านั้นยังมีได้ระงับไปในวันที่เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ได้เข้าครอบครองที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว แต่เงินค่าทดแทนในการเช่านี้พึงกำหนดให้เฉพาะที่ผู้เช่าได้เสียหายจริงโดยเหตุที่ต้องออกจากที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวก่อนสัญญาเช่าจะจบ

(๔) เจ้าของต้นไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ในที่ดินในวันที่ใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖

(๕) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้น ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ แต่ต้องไม่เป็นผู้ซึ่งจำต้องรื้อถอนโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวไปเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าของที่ดิน เงินค่าทดแทนตาม (๕) นี้พึงกำหนดให้เฉพาะค่ารื้อถอน ค่าขนย้าย และค่าปลูกสร้างใหม่เท่านั้น

(๖) บุคคลผู้เสียสิทธิในการใช้ทาง วางท่อน้ำ ท่อระบายน้ำ สายไฟฟ้า หรือสิ่งอื่นซึ่งคล้ายกัน ผ่านที่ดินที่ต้องเวนคืนนั้นตามมาตรา ๑๓๔๔ หรือมาตรา ๑๓๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในกรณีที่บุคคลเช่นว่านั้นได้จ่ายค่าทดแทนในการใช้สิทธิดังกล่าวให้แก่เจ้าของที่ดินที่ต้องเวนคืนแล้ว

มาตรา ๑๐^๖ บัญญัติให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจตกลงซื้อขายและกำหนดเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องจ่ายให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่เจ้าหน้าที่ที่จะกำหนดราคาหรือเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์เกินกว่าราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการกำหนดไว้ไม่ได้ โดยในกรณีที่เจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์สามารถตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่จะถูกเวนคืนได้ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์สามารถขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้กำหนดไว้ไปก่อนโดยสงวนสิทธิที่จะอุทธรณ์เรื่องเงินค่าทดแทนต่อรัฐมนตรีไว้ให้ปรากฏในสัญญาได้ และเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ทำสัญญาโดยมีเงื่อนไขดังกล่าวไว้ในสัญญาแล้ว เจ้าหน้าที่จึงจะจ่ายเงินค่าทดแทนตามที่ระบุไว้ในสัญญาได้โดยมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมารับเงินภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์^๗ กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ไม่พอใจในจำนวนเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมารับเงินค่าทดแทนตามจำนวนที่ระบุไว้ในสัญญา เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินจากเจ้าหน้าที่ซึ่งหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่างๆ ตามกฎหมายนี้เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการและชี้แจงให้ประชาชนผู้ถูกเวนคืนได้รับทราบและเข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในอันที่จะได้รับเงินค่าทดแทนตามที่ตนประสงค์

^๖มาตรา ๑๐ ในระหว่างใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีอำนาจตกลงซื้อขาย และกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อดำเนินการจัดซื้อและจ่ายค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป แต่จะให้ราคาหรือค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเกินกว่าราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ กำหนดไว้ไม่ได้

ในกรณีที่สามารถตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่จะถูกเวนคืนตามวรรคหนึ่งได้ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายจะขอรับเงินค่าทดแทนตามราคาเบื้องต้นที่คณะกรรมการตามมาตรา ๙ กำหนดไว้ไปก่อน โดยสงวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๕ ก็ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ดำเนินการทำสัญญา โดยมีเงื่อนไขดังกล่าว แล้วจ่ายค่าทดแทนไปก่อนได้

^๗มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์กันได้ตามมาตรา ๑๐ ให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวทั้งหมดให้แก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญาซื้อขาย

ในการทำสัญญาซื้อขาย หากปรากฏว่าอสังหาริมทรัพย์ที่ซื้อขายมีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินทราบและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวดำเนินการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินทั้งฉบับที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานที่ดิน ที่ทำการที่ดินอำเภอหรือที่ทำการที่ดินกิ่งอำเภอ และฉบับที่ผู้มีสิทธิในที่ดินยึดถือไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายและให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียม และค่าอากรแสตมป์ ทั้งนี้ ให้ถือว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวนับแต่วันชำระเงินตามวรรคนี้

เพื่อประโยชน์แก่การทำทะเบียนให้ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินมีอำนาจเรียกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ฉบับที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายยึดถือไว้ และทำการแก้ไขหลักฐานทางทะเบียนให้ถูกต้อง โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นจะนำไปมอบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยตนเอง หรือจะส่งไปโดยทางไปรษณีย์ตอบรับก็ได้

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

กรณีตามข้อหาเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า การที่นางสาวมิ่งขวัญฯ ตกลงทำสัญญารับเงินค่าทดแทนจำนวน ๑๓,๕๐๐ บาท กับ รพม. ตามสัญญาที่ บช. ๒๐-๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งให้ไปรับเงินจากเจ้าหน้าที่ รวมทั้งได้รับเงินค่าทดแทนจำนวนดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ กรณีย่อมถือได้ว่า สิทธิในการอุทธรณ์เงินค่าทดแทนจำนวนดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้วตามมาตรา ๒๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ อย่างไรก็ตาม แม้คำร้องอุทธรณ์การกำหนดเงินค่าทดแทนของนางสาวมิ่งขวัญฯ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔ จะอ้างถึงเงินค่าทดแทนจำนวน ๑๓,๕๐๐ บาทก็ตาม แต่เป็นคำร้องอุทธรณ์ที่ได้ยื่นเข้ามาภายหลังจากที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นได้ประกาศกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจให้แก่นางสาวมิ่งขวัญฯ อีกครั้งเป็นเงินจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีประกาศคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นฯ ครั้งที่ ๑๑-๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ที่ให้ยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจแก่นางสาวมิ่งขวัญฯ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงยังไม่ชัดเจนว่านางสาวมิ่งขวัญฯ มีความประสงค์ที่จะอุทธรณ์เงินค่าทดแทนในส่วนใด ระหว่างเงินค่าทดแทนส่วนแรกที่ได้รับไปแล้วจำนวน ๑๓,๕๐๐ บาท หรือเงินค่าทดแทนความเสียหายจากการประกอบธุรกิจจำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท ซึ่งได้มีการยกเลิกในภายหลัง ประกอบกับเจ้าหน้าที่ฯ มิได้มีหนังสือแจ้งหรือติดต่อให้นางสาวมิ่งขวัญฯ มาพบเพื่อสอบถามความประสงค์ในการยื่นคำอุทธรณ์ว่าประสงค์ที่จะอุทธรณ์เงินค่าทดแทนในส่วนใด กรณีจึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติที่จะนำมาประกอบการพิจารณาได้

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๕

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น